

Bestemmelsen. Naar Udgiften til Naturalforpleiningen skal udredes umiddelbart af Statskassen herhjemme, saa vil jeg forøvrigt anse det for rigtig, at selve Reglementet i saa Henseende bliver fastslaaet af Finansministeren efter Forslag af Gouernementet, istedetfor, som Vædringsforslaget angiver, umiddelbart af Gouernementet. Disse Bemærkninger i Anledning af Vædringsforslaget ere jo ikke af stor reel Betydning; men jeg har troet det nødvendigt at fremkomme med dem nu for det mulige Tilfælde, at det ærede Thing ikke alene maatte ville tiltræde Vædringsforslagsstillernes — og jeg tør sige hele Udvalgets Fleritals — Ønske om, at fuld Naturalforpleining skulde træde istedetfor delvis Naturalforpleining, men tillige skulde mene, at det var rigtigst, at Bestemmelsen derom fandtes i selve den Lov, som organiserer den vestindiske Hærstyrke. Spørgsmaalet, om et Fradrag af 5 Cts. daglig vil være passende eller ikke, antager jeg, at jeg for mit Vedkommende vil kunne komme til en bestemtere Mening om, inden Lovforslaget forlader dette Thing, i ethvert Tilfælde inden det forlader Rigsdagen. En saadan Forandring, som den foreslaaede, i den vestindiske Soldats Forpleining vil, da den ikke blot gjælder Soldaterne, men tillige Underbefalingsmændene, efter Lovforslaget komme til at omfatte et Antal af 247 Individuer, og da Merudgiften vil beløbe sig til 11 Cts. om Dagen, altsaa godt og vel 40 Dollars om Aaret for en Mand, vil det ses, at den hele Merudgift vil løbe op til et ikke ganske ubetydeligt Beløb, nemlig til herved en halv Snes Tusinde Dollars. Dersom et Forslag som dette var kommet til mig fra Vestindien paa en tidligere Tid, vilde jeg have anvendt al den Indflydelse, jeg formaaede, paa at faae gennemført en saadan Forbering. Grunden til, at jeg ikke har bragt det i Forslag i selve det af mig fremsatte Lovforslag, er mindre Hensynet til den absolute Merudgift for Statskassen end Hensynet til, at Forslaget ikke fremkom fra Vestindien samtidig med, at Spørgsmaalet om Overtagelsen af Udgiften ved den vestindiske Hærstyrke af den danske Statskasse kom paa Dagsordenen.

Før jeg med et Par Ord omtaler Mindretallets, jeg kan ikke kalde det Vædringsforslag, men Stilling lige overfor Lovforslaget, skal jeg dog i Anledning af det, som det ærede Udvalgs Flerital har bemærket om Beføstningen, som vil være forbunden med at holde et Skib af Jyllands Størrelse stadig paa Station i Vestindien, bemærke, at Udgiften derved jo ganske vist vilde kunne formindskes betydeligt, naar man vilde gaa ind paa at lade Afsløsningsmandskabet føre til Vestindien og tilbage igjen ved det aarlige Vinterevjesstib. Om dette til Stadighed vil kunne finde Sted, vil jo ikke komme til at bero paa Kolonialministeren, men vil nærmest komme til at bero paa Marineministeren. Jeg har Grund til

at antage, at der i alt Fald jevnlig paa den Maade vil kunne opnaas en Besparelse i den paaregnede Udgift for et Stationsstib. ved Vestindien, hvilken jo er opgjort at ville beløbe sig til omtrent 163,000 Kr. om Aaret. Dersom Afsløsning stadig vilde kunne finde Sted paa den af Udvalgets Flerital forudsatte Maade, vilde den aarlige Udgift synke ned til omtrent 130,000 Kr., saa at der altsaa vilde kunne opnaas en ikke ganske uvæsentlig Besparelse. Da Udvalgets Flerital saa bestemt har peget paa et af Marinens Skibe som det, der var bedst stiftet af til tage Station i Vestindien, maa jeg dog tillade mig at meddele en Oplysning, som jeg har modtaget af min tilstedeværende Kollega Marineministeren, nemlig den, at Jylla dog ikke strax eller snart vil kunne overtage denne Stationsstjeneste, idet der paa Finanslovsforslaget for 1880—81 er begjæret nye Kjedler til Skibet, som altsaa vil behøve saadanne, før det kan komme til at gaa ud. Derhos er Indsætningen af disse Kjedler først paaregnet at skulle finde Sted det næste Aar; men selvfølgelig vil, dersom Jylla bliver bestemt til denne Stjeneste, Indsætningen af Kjedlerne kunne finde Sted meget hurtigere, saa at Skibet i det Tidligste vil kunne komme til at overtage Stationsstjenesten i Foraaret 1881. Bliver man imidlertid først enig om det Principielle, om Hovedsagen, nemlig at en Orlogsmænd stadig bør holdes i Vestindien, antager jeg ogsaa, at man nok kommer ud over Vanskeligheden ved at finde det rette Skib, og at altsaa ogsaa Pengene ville findes dertil.

Det ærede Mindretals Stilling til Sagen i det Hele taget er jo den, at det fuldt erkender, at der paaligger os en Forpligtelse til at sørge for, at Ro og Orden kan bevares paa den Del af det danske Territorium, som Lovforslaget omhandler, ligesaa vel som paa enhver anden Del af det danske Territorium; men de i Lovforslaget dertil foreslaaede Midler finde ikke Mindretallets Bisalb, dels fordi de ere for fastbare, dels fordi Mindretallet antager, at Forholdene i Vestindien endnu ere saa lidet overfluelige, at man ikke endnu bør tage nogen endelig Bestemmelse om Anordningen af Forholdene dervore, men at man indtil videre skal hjælpe sig med at staae den nødvendige modus vivendi tilbaie, hvad jeg vil udtrykke ved: „at holde det gaaende paa Pumpene lidt endnu“; thi at der er Fare paafærde, Fare for fuldstændigt Stibbrud, tror jeg ikke endogsaa det ærede Mindretal har kunnet overse. Mig forekommer det, at man allerede for længe har ladet Tilstandene i Vestindien uberørte af Lovgivningsmagten herhjemme, og jeg frygter for, at for hvert Aar, man videre lader gaa hen, vil man finde Opgaven at ordne Forholdene herhjemme fra stadig vanskeligere. Det ærede Flerital har bemærket, at det med Tilfredsstillelse vilde have modtaget et Forslag om en fuldstændig Op-